

Redagavo: Ramunė Lūžaitė (1997.06.30)

Įstatymas paskelbtas: Žin., 1996, Nr.86-2045

Neoficialus įstatymo tekstas

Pakeitimai:

1.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. VIII-257, 97.06.12, Žin., 1997, Nr.60-1401 (97.06.27)

LIETUVOS RESPUBLIKOS VALSTYBĖS SKOLOS ĮSTATYMO 2 STRAIPSNIO PAKEITIMO IR PAPILDYMO 7(1) STRAIPSNIU ĮSTATYMAS

*** Pabaiga ***

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
VALSTYBĖS SKOLOS
ĮSTATYMAS**

1996 m. rugpjūčio 22 d. Nr. I-1508
Vilnius

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

Šis įstatymas reguliuoja santykius, susijusius su valstybės skola vidaus ir užsienio kreditoriams.

2 straipsnis. Įstatyme vartojamos sąvokos

1. Valstybės skola - Lietuvos Respublikos vidaus ir užsienio skolos suma.

2. Vidaus skola - Lietuvos Respublikos turtingieji išsipareigojimai vidaus valiuta pagal paskolos sutartis, sutartis su valstybės garantija arba kitus skolos išsipareigojamuosius dokumentus, pagal kuriuos lėšos, materialinės vertybės arba paslaugos gautos, bet dar negražintos, taip pat pagal šį įstatymą įsteigtos garantijų institucijos neįvykdytų išsipareigojimų pagal suteiktas garantijas bankams suma.

3. Užsienio skola - Lietuvos Respublikos turtingieji išsipareigojimai užsienio valiuta pagal paskolos sutartis, sutartis su valstybės garantija arba kitus skolos išsipareigojamuosius dokumentus, pagal kuriuos lėšos, materialinės vertybės arba paslaugos gautos, bet dar negražintos, taip pat pagal šį įstatymą įsteigtos garantijų institucijos neįvykdytų išsipareigojimų pagal suteiktas garantijas bankams suma.

4. Vidaus kreditoriai - Lietuvos Respublikos juridiniai ar fiziniai asmenys arba įmonės, neturinčios juridinio asmens teisių, paskolinę lėšų pagal paskolų sutartis arba kitus skolos išsipareigojamuosius dokumentus.

5. Užsienio kreditoriai - užsienio valstybės, tarptautinės finansinės organizacijos, užsienio bankai, kiti juridiniai arba fiziniai asmenys, paskolinę lėšų pagal paskolų sutartis arba kitus skolos išsipareigojamuosius dokumentus.

6. Užsienio paskola - piniginių lėšos, materialinės vertybės arba paslaugos, valstybės vardu gautos iš vidaus arba užsienio kreditorių pagal paskolos sutartis arba kitus skolos išsipareigojamuosius dokumentus ir gražinamos užsienio valiuta.

7. Vidaus paskola - piniginių lėšos, materialinės vertybės arba paslaugos, valstybės vardu gautos iš vidaus arba užsienio kreditorių pagal paskolos sutartis arba kitus skolos išsipareigojamuosius dokumentus ir gražinamos vidaus valiuta.

8. Paskola su valstybės garantija - piniginių lėšos, materialinės vertybės arba paslaugos, gautos Lietuvos Respublikos juridinio ar fizinio asmens arba įmonės, neturinčios juridinio asmens teisių, iš vidaus arba užsienio kreditorių pagal paskolos sutartis arba kitus

skolos išsipareigojamuosius dokumentus, kurių sąlygų įvykdymą garantuoja valstybė.

9. Valstybės garantija - Lietuvos Respublikos turtinis išsipareigojimas gražinti visą skolą arba jos dalį ir apmokėti kitas su skola susijusias išlaidas vidaus arba užsienio kreditoriui už skolininką, už kurio išsipareigojimą įvykdymą garantuoja valstybė, jeigu šis neįvykdo arba įvykdo ne visus paskolos sutartyje arba kituose skolos išsipareigojamuosiuose dokumentuose numatytus išsipareigojimus.

10. Valstybės garantija už garantijų institucijos suteiktas garantijas - Lietuvos Respublikos turtinis išsipareigojimas įvykdyti visus garantijų institucijos, už kurios garantijų įvykdymą garantuoja valstybė, išsipareigojimus, jeigu ši institucija neįvykdo arba įvykdo ne visus garantijų išsipareigojamuosiuose dokumentuose numatytus išsipareigojimus.

11. Skolininkas - Lietuvos Respublikos juridinis ar fizinis asmuo arba įmonė, neturinti juridinio asmens teisių, pagal pasirašytą sutartį su valstybe arba pagal kitus skolos išsipareigojamuosius dokumentus gavę paskolą ir išsipareigojantys valstybei dėl jos naudojimo ir gražinimo.

12. Garantijų institucija, už kurios garantijų įvykdymą garantuoja valstybė - Lietuvos Respublikos juridinis asmuo, kuris veikia pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintus nuostatus, teikia garantijas bankams dėl ūkio subjektams teikiamų paskolų ir už kurio garantijų įvykdymą garantuoja valstybė.

13. Skolininkas, už kurio išsipareigojimą įvykdymą garantuoja valstybė, - Lietuvos Respublikos juridinis ar fizinis asmuo arba įmonė, neturinti juridinio asmens teisių, gavę paskolą pagal pasirašytą sutartį su vidaus arba užsienio kreditoriumi arba pagal kitus skolos išsipareigojamuosius dokumentus, kurių sąlygų įvykdymą garantuoja valstybė.

14. Vidaus valiuta - litas, Lietuvos Respublikos piniginis vienetas.

15. Užsienio valiuta - bet kurios užsienio valstybės arba dviejų ir daugiau užsienio valstybių bendrai naudojama valiuta, įskaitant ekiu (Europos Sąjungos valiutos vienetas) ir SST (Tarptautinis valiutos fondas, speciali skolinimo teisė).

16. Paskolos valiuta - užsienio ar vidaus valiuta, kuria skolininkas turi gražinti paskolą, mokėti palūkanas ir kitas įmokas, numatytas paskolos sutartyje.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. VIII-257, 97.06.12, Žin., 1997, Nr.60-1401 (97.06.27)

3 straipsnis. Valstybės skolinimosi ir garantijų teikimo pagrindinės nuostatos

1. Sprendimą dėl užsienio ir vidaus paskolų arba paskolų su valstybės garantija vidaus ar užsienio kreditoriams metinių limitų Lietuvos Respublikos Vyriausybės siūlymu priima Seimas, tvirtindamas metinį Lietuvos Respublikos valstybės biudžetą arba priimdamas kitus įstatymus.

2. Vidaus ir užsienio paskolas Lietuvos Respublikos vardu ima bei valstybės garantijas paskoloms teikia Lietuvos Respublikos Vyriausybė, laikydamasi Lietuvos Respublikos įstatymų nustatytų limitų.

3. Valdant valstybės skolą, Lietuvos Respublikos Vyriausybei atstovauja Finansų ministerija.

4. Lietuvos Respublikos Vyriausybės pavedimu Finansų ministerija:

1) skolinasi finansinius išteklius iš tarptautinių finansinių organizacijų, bankų bei skolinasi vidaus ir užsienio rinkose imdama paskolas, išleisdama Lietuvos Respublikos Vyriausybės vertybinius popierius bei kitus skolos išsipareigojamuosius dokumentus;

2) nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybės vertybinių popierių parametrus bei išleidimo į apyvartą sąlygas;

3) atlieka operacijas su Lietuvos Respublikos Vyriausybės vertybiniais popieriais vidaus ir užsienio rinkose;

4) skolinasi ir kredituoja valstybines programas, pramonės, smulkaus verslo ir ūkininkų rėmimo projektus.

5. Finansų ministerija privalo:

1) tvarkyti valstybės skolos apskaitą;

2) registruoti visas vidaus ir užsienio paskolas, valstybės garantijas;

3) saugoti visų paskolų sutarčių ir visų valstybės garantijų originalius dokumentus;

4) apibendrinti ir planuoti paskolų poreikį, rengti skolinimosi programų projektus;

5) kontroliuoti paskolų išdavimą, grąžinimą, naudojimą ir kitų finansinių įsipareigojimų, susijusių su paskolomis, vykdymą.

6. Gaunamos ir grąžinamos užsienio ir vidaus paskolos ir su jų aptarnavimu susijusios išlaidos turi būti numatytos valstybės biudžeto pajamų ir išlaidų dalyse.

7. Visiems iš šio įstatymo reguliuojamų santykių kylantiems valstybės turtiniams įsipareigojimams vykdyti naudojami visi galimi valstybės pajamų šaltiniai, įskaitant naujus valstybės turtinius įsipareigojimus.

8. Valstybės skola gali būti išreikšta paskolų sutartimis, valstybės garantijomis, vertybiniais popieriais arba įrašais vertybinių popierių sąskaitose bei kitais skolos įsipareigojamaisiais dokumentais.

9. Visos teisės normos, taikytinos vertybiniais popieriais, taip pat taikomos valstybės skolai, išreikštai įrašais vertybinių popierių sąskaitose.

10. Esamas ir būsimas valstybės turtas negali būti įkeistas kaip valstybės turtinių įsipareigojimų įvykdymo užtikrinimo priemonė.

11. Lietuvos banko aukso ir užsienio valiutos rezervai negali būti įkeisti kaip valstybės turtinių įsipareigojimų įvykdymo užtikrinimo priemonė. Lietuvos bankas nėra atsakingas už Lietuvos Respublikos turtinius įsipareigojimus, išskyrus tuos atvejus, kai Lietuvos bankas prisiima tokius įsipareigojimus arba kai tokie įsipareigojimai yra numatyti Lietuvos Respublikos įstatymuose.

12. Lietuvos Respublikos Vyriausybė paskolų lėšas gali naudoti tik šiame įstatyme nurodytiems tikslams.

13. Lietuvos Respublikos Vyriausybė valstybės vardu gautas užsienio arba vidaus paskolas turi teisę perskolinti Lietuvos Respublikos juridiniams ar fiziniams asmenims arba įmonėms, neturinčioms juridinio asmens teisių, jeigu nėra kitaip numatyta paskolų sutartyse.

14. Visi skolininkai arba skolininkai, už kurių įsipareigojimų įvykdymą garantuoja valstybė, privalo laiku grąžinti paskolą, mokėti palūkanas ir vykdyti kitus įsipareigojimus, numatytus paskolos sutartyje.

15. Skolininkai arba skolininkai, už kurių įsipareigojimų įvykdymą garantuoja valstybė, iki visiško skolos grąžinimo be Finansų ministerijos raštiško leidimo neturi teisės atlikti šių veiksmų:

1) reorganizuoti įmonės;

2) mažinti įstatinio kapitalo;

3) išnuomoti ar įkeisti ilgalaikio turto;

4) laiduoti ar garantuoti savo turtu kitų subjektų prievolių įvykdymo;

5) teikti paskolas (išskyrus trumpalaikį prekinį kreditą).

4 straipsnis. Valstybės skolinimosi tikslai

Vyriausybė Lietuvos Respublikos vardu gali imti paskolas šiems tikslams:

1) valstybės biudžeto deficitui finansuoti;

2) valstybės investicijoms finansuoti ir įmonių apyvartinėms lėšoms papildyti;

3) išlaidoms, susijusioms su valstybės skola, apmokėti ir valstybės skolai dengti;

4) kitiems tikslams, kai yra atskiras Lietuvos Respublikos įstatymas.

5 straipsnis. Užsienio paskola

1. Sprendimą imti didesnę kaip 40 mln. litų užsienio paskola, išskyrus paskolą biudžeto deficitui finansuoti, Lietuvos Respublikos Vyriausybės siūlymu priima Seimas atskiru įstatymu.

2. Sprendimą imti mažesnę kaip 40 mln. litų užsienio paskolą priima Lietuvos Respublikos Vyriausybė, vadovaudamasi atitinkamų metų Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto įstatymu.

3. Užsienio paskolų sutartys ir kiti skolos įsipareigojamieji dokumentai yra komerciniai susitarimai. Užsienio paskolos sutartį arba kitus skolos įsipareigojamuosius dokumentus pasirašo finansų ministras arba finansų ministro siūlymu kiti valstybės pareigūnai, kuriems Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimu išduodami įgaliojimai.

4. Teisinę išvadą dėl užsienio paskolos arba kitų skolos įsipareigojamųjų dokumentų pasirašo teisingumo ministras.

5. Visos užsienio paskolų sutartys – ratifikuotos Lietuvos Respublikos Seimo ir dėl kurių priimti Lietuvos Respublikos Seimo sprendimai, taip pat neratifikuotos ir be atskiros Lietuvos Respublikos Seimo sprendimo – yra privalomos vykdyti.

6. Užsienio paskola paimama, išmokama bei gražinama per valstybės fiskalinį agentą – Lietuvos banką arba, Lietuvos bankui pritarus, per kitą banką.

7. Užsienio paskolos gavimo, paskirstymo, gražinimo tvarka bei institucijų, dalyvaujančių šiame procese, funkcijos ir pareigos nustatomos bendru Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir Lietuvos banko nutarimu.

6 straipsnis. Vidaus paskola

1. Vidaus paskolos sutartį arba kitus skolos įsipareigojamuosius dokumentus pasirašo finansų ministras.

2. Nematerialūs Lietuvos Respublikos Vyriausybės vertybiniai popieriai yra pažymimi vertybinių popierių sąskaitose, kurios tvarkomos pagal Centrinio depozitoriumo nustatytą tvarką.

3. Finansų ministerija turi teisę paskirti fiskalinį agentą Lietuvos Respublikos Vyriausybės vertybinių popierių išleidimo į apyvartą operacijoms vykdyti.

4. Vidaus paskolos gavimo, paskirstymo, gražinimo tvarką bei institucijų, dalyvaujančių šiame procese, funkcijas ir pareigas, kad būtų užtikrintas paskolų naudojimas pagal tikslinę paskirtį, nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė.

7 straipsnis. Paskola su valstybės garantija

1. Sprendimus suteikti valstybės garantiją dėl vidaus ar užsienio kreditoriaus pagal sutartį teikiamos paskolos, kuri yra didesnė kaip 40 mln. litų, priima Lietuvos Respublikos Seimas Lietuvos Respublikos Vyriausybės siūlymu.

2. Sprendimus suteikti valstybės garantiją dėl vidaus ar užsienio kreditoriaus pagal sutartį teikiamos paskolos, kuri yra mažesnė kaip 40 mln. litų, priima Lietuvos Respublikos Vyriausybė, vadovaudamasi atitinkamų metų Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto įstatymu.

3. Valstybės garantiją pasirašo finansų ministras, o teisinę išvadą dėl suteiktos garantijos kreditoriaus pageidavimu pasirašo teisingumo ministras.

4. Valstybės garantijos dėl gaunamos paskolos suteikimo tvarka, paskolų su valstybės garantija gavimo ir gražinimo tvarka bei institucijų, dalyvaujančių šiame procese, funkcijos ir pareigos nustatomos bendru Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir Lietuvos banko nutarimu.

7⁽¹⁾ straipsnis. Garantijų institucijų steigimas ir valstybės garantija už garantijų institucijų teikiamas garantijas

1. Lietuvos Respublikos Vyriausybė turi teisę steigti garantijų institucijas, kurios teiktų garantijas bankams dėl ūkio subjektams teikiamų paskolų, veikiančias pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintus nuostatus, jei tam tikroms programoms įgyvendinti yra numatytos lėšos tų metų valstybės biudžete. Garantijų institucijos steigėjo funkcijas pavedama vykdyti tam tikrai programai skirtų asignavimų valdytojiui.

2. Sprendimą suteikti valstybės garantiją už garantijų institucijos teikiamas garantijas priima Lietuvos Respublikos Vyriausybė. Ši valstybės garantija negali viršyti daugiau kaip 3 kartus Lietuvos Respublikos Vyriausybės skirtų paskoloms garantuoti lėšų iš tais metais valstybės biudžete tam tikrai programai numatytos asignavimų sumos.

3. Garantijų institucijos suteiktų garantijų sutartis Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyta tvarka pasirašo šios institucijos vadovas. Valstybės garantiją dėl tais metais numatytų priimti turtinių išsipareigojimų už garantijų institucijos teikiamas garantijas pasirašo finansų ministras.

4. Garantijų institucija, įgyvendindama valstybės vykdomą verslų rėmimo politiką, Vyriausybės nustatyta tvarka nagrinėja verslo subjektų prašymus suteikti garantijas bankams, teikiantiems jiems paskolas, tvarko suteiktų garantijų apskaitą, kontroliuoja, kaip yra įgyvendinami garantijoms pagrįsti pateikti verslo planai ir taiko poveikio priemonės garantijų sąlygų nevykdantiems verslo subjektams.

5. Garantijų institucijos veiklos priežiūrą atlieka ir šios institucijos atskaitomybę nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyta institucija.

6. Garantijų institucija privalo ne vėliau kaip per 3 mėnesius po finansinių metų pabaigos pateikti Vyriausybei metinę finansinę atskaitomybę kartu su audito išvada.

7. Jeigu garantijų institucijos nuostoliai pasiekia pusę Lietuvos Respublikos Vyriausybės skirtų paskoloms garantuoti lėšų iš tais metais valstybės biudžete tam tikrai programai numatytos asignavimų sumos, Vyriausybė turi sustabdyti naujų garantijų teikimą.

Įstatymas papildytas straipsniu:

Nr. VIII-257, 97.06.12, Žin., 1997, Nr.60-1401 (97.06.27)

8 straipsnis. Skolininkų ir skolininkų, už kurių išsipareigojimų įvykdymą garantuoja valstybė, finansinės veiklos kontrolė

1. Skolininkai ir skolininkai, už kurių išsipareigojimų įvykdymą garantuoja valstybė, išskyrus biudžetines įstaigas, privalo pateikti Finansų ministerijai:

- 1) audito išvadą - prieš gaudami paskolą;
- 2) metinės veiklos audito išvadą disponavimo paskola laikotarpiu;
- 3) kito laikotarpio audito išvadą Finansų ministerijos arba skolininko ir skolininko, už kurio išsipareigojimų įvykdymą garantuoja valstybė, administracijos iniciatyva.

2. Auditą gali atlikti audito įmonė, turinti Finansų ministerijos licenciją.

3. Audito paslaugos teikiamos pagal audito įmonės ir skolininko arba skolininko, už kurio išsipareigojimų įvykdymą garantuoja valstybė, sutartį. Paslaugos apmokamos iš skolininko arba skolininko, už kurio išsipareigojimų įvykdymą garantuoja valstybė, lėšų.

4. Audito įmonė privalo pateikti skolininko arba skolininko, už kurio išsipareigojimų įvykdymą garantuoja valstybė, administracijos vadovui ir Finansų ministerijai atlikto audito išvadas.

5. Valstybės kontrolės institucijos turi teisę įstatymų nustatyta tvarka tikrinti skolininkų ir skolininkų, už kurių išsipareigojimų įvykdymą garantuoja valstybė, ūkinę ir finansinę būklę, taip pat visų valstybės vardu ar su valstybės garantija gaunamų užsienio paskolų gavimą, paskirstymą, naudojimą pagal tikslinę paskirtį ir grąžinimą.

6. Skolininkas arba skolininkas, už kurio įsipareigojimų įvykdymą garantuoja valstybė, privalo pateikti Finansų ministerijai, audito įmonėms ir Valstybės kontrolės institucijoms jų reikalaujamus dokumentus.

9 straipsnis. Sankcijos

1. Finansų ministerija už pavėluotą su paskolos sutartimi susijusių turtinių įsipareigojimų vykdymą išieško iš skolininko 0,1 procento, skaičiuojant nuo nesumokėtos sumos, dydžio delspinigius už kiekvieną pradelstą dieną.

2. Finansų ministerija ne ginčo tvarka išieško iš skolininko sąskaitų bankų įstaigose laiku negražintą paskolą arba jos dalį, nesumokėtas palūkanas, delspinigius arba kitas paskolos sutartyje numatytas įmokas.

3. Jeigu skolininko lėšų nepakanka išieškomoms sumoms padengti, išieškojimas nukreipiamas į kitą skolininko turtą, tai yra areštuojamos skolininko sąskaitos ar kitas jo turtas ir realizuojamas įstatymų nustatyta tvarka, kad būtų įvykdyti visi turtiniai įsipareigojimai pagal paskolos sutartį, sumokėti delspinigiai, taip pat kompensuotos visos valstybės išlaidos, patirtos dėl skolininko turtinių įsipareigojimų neįvykdymo.

4. Jeigu šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytų veiksmų nepakanka, o įsipareigojimai ir toliau nevykdomi, Finansų ministerija turi teisę kreiptis į teismą su pareiškimu dėl bankroto bylos išskėlimo skolininkui. Apie savo ketinimus kreiptis į teismą dėl įmonės bankroto bylos išskėlimo Finansų ministerija praneša skolininkui pasirašytinai. Pranešime nurodomi skolininko neįvykdyti įsipareigojimai ir perspėjama apie tai, kad jeigu jie nebus įvykdyti per šiame pranešime nurodytą laikotarpį, Finansų ministerija kreipsis į teismą dėl bankroto bylos išskėlimo.

5. Jeigu skolininkas, už kurio įsipareigojimų įvykdymą garantuoja valstybė, nevykdo sutartinių turtinių įsipareigojimų ir dėl to valstybei, kaip garantui, tenka įvykdyti minėtus įsipareigojimus, Finansų ministerija, kaip valstybės garantijos vykdytoja, atgręžtinio reikalavimo būdu ne ginčo tvarka išieško iš skolininko, už kurio įsipareigojimų įvykdymą garantuoja valstybė, sąskaitų bankų įstaigose visas tiesiogines ir netiesiogines išlaidas, susijusias su minėtų įsipareigojimų įvykdymu.

6. Jeigu skolininko, už kurio įsipareigojimų įvykdymą garantuoja valstybė, lėšų nepakanka visoms tiesioginėms ir netiesioginėms išlaidoms, nurodytoms 5 dalyje, padengti, areštuojamos skolininko, už kurio įsipareigojimų įvykdymą garantuoja valstybė, sąskaitos ar kitas jo turtas ir realizuojamas įstatymų nustatyta tvarka tam, kad valstybei būtų atlygintos visos išlaidos, patirtos dėl skolininko, už kurio įsipareigojimų įvykdymą garantuoja valstybė, įsipareigojimų neįvykdymo.

7. Jeigu šio straipsnio 6 dalyje nurodytų veiksmų nepakanka, o įsipareigojimai ir toliau nevykdomi, Finansų ministerija turi teisę kreiptis į teismą su pareiškimu dėl bankroto bylos išskėlimo skolininkui, už kurio įsipareigojimų įvykdymą garantuoja valstybė. Apie savo ketinimus kreiptis į teismą dėl įmonės bankroto bylos išskėlimo Finansų ministerija praneša skolininkui, už kurio įsipareigojimų įvykdymą garantuoja valstybė, pasirašytinai. Pranešime nurodomi skolininko, už kurio įsipareigojimų įvykdymą garantuoja valstybė, neįvykdyti įsipareigojimai ir perspėjama apie tai, kad jeigu jie nebus įvykdyti per šiame pranešime nurodytą laikotarpį, Finansų ministerija kreipsis į teismą dėl bankroto bylos išskėlimo.

8. Jeigu Lietuvos Respublikos Vyriausybė nuspręs dėl nacionalinių interesų nepradėti bankroto procedūros, neskaičiuoti delspinigių arba nuspręs pasiūlyti skolininkui arba skolininkui, už kurio įsipareigojimų įvykdymą garantuoja valstybė, iš naujo apsvarstyti pradines paskolos sutarties sąlygas, Finansų ministerija privalo apskaičiuoti finansines tokio sprendimo pasekmes ir gautą sumą traktuoti kaip biudžeto išlaidas esamais finansiniais metais (o jeigu pasekmės atsilieptų keletą metų, - atitinkamai ilgesniam periodui).

9. Jeigu paskola (ar jos dalis) panaudota ne pagal tikslinę paskirtį, visa panaudota ne pagal paskirtį suma gražinama į Finansų ministerijos atidarytas paskolų sąskaitas. Skolininkas privalo sumokėti į paskolų

rizikos sąskaitą 5 procentų paskolos (ar jos dalies), panaudotos ne pagal paskirtį, dydžio maržą.

10. Jeigu skolininkas gautų paskolos lėšų nepanaudoja pagal tikslinę paskirtį ilgiau kaip šešis mėnesius, jis privalo sumokėti į paskolų rizikos sąskaitą šio laikotarpio paskolos palūkanų, numatytų paskolos sutartyje, dydžio baudą.

11. Sankcijas pagal šio straipsnio 9 ir 10 dalis skiria Valstybės kontrolės institucijos įstatymų nustatyta tvarka.

12. Visos įmokos pagal sankcijas sumokamos į Finansų ministerijos atidarytą paskolų rizikos sąskaitą. Šios sąskaitos lėšos gali būti naudojamos visiems iš šio įstatymo reguliuojamų santykių kylantiems valstybės turtiniams įsipareigojimams vykdyti.

10 straipsnis. Atskaitomybė

Lietuvos Respublikos Vyriausybė, pasibaigus biudžetiniams metams, kartu su Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto įvykdymo apyskaita privalo pateikti Seimui ataskaitą apie valstybės skolą.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

RESPUBLIKOS PREZIDENTAS

ALGIRDAS BRAZAUSKAS